

СЕКЦІЯ І
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ. ІНФОРМАЦІЙНА СПРАВА

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7991145>

**ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ
УКРАЇНИ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

Прилуцька А. Є., професор ХАІ, завідувачка кафедри

документознавства та української мови

Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського

«ХАІ»,

Кузьміна С. В., асистент кафедри психології

Національного аерокосмічного університету ім. М. Є. Жуковського

«ХАІ»

У сучасних умовах зіткнення різновекторних національних інформаційних інтересів, поширення інформаційної експансії та агресії забезпечення інформаційної безпеки стає стратегічним завданням кожної держави. Питання збереження інформаційного суверенітету, формування ефективної системи безпеки в інформаційно-сервісній сфері, упровадження моделей протидії інформаційно-психологічним операціям є особливо важливим для України.

Дійсно, в умовах військового вторгнення захист національного інформаційного простору від негативних інформаційно-психологічних впливів, операцій, гарантування інформаційної безпеки та інформаційного суверенітету стають чинниками збереження державності, культури та національної ідентичності України та її функціонування в системі міжнародних комунікацій.

На думку сучасних науковців соціогуманітарного знання, інформаційна безпека є інтегрованою складовою національної безпеки. В умовах тотальної інформатизації всіх галузей суспільного життя її

розглядають як пріоритетний фактор державної політики. Формування системи інформаційної безпеки передбачає забезпечення якісного всебічного інформування громадян та вільного доступу до різних джерел інформації. Крім того, забезпечення інформаційної безпеки – це заходи контролю за непоширенням дезінформації, для збереження інформаційного суверенітету, протидії негативним інформаційно-психологічним пропагандистським впливам та захисту національного інформаційного простору від маніпуляцій, інформаційних війн та операцій.

Сьогодні існує декілька концептів трактування інформаційної безпеки в контексті національної безпеки. Наприклад, інформаційну безпеку розглядають як самостійний елемент національної безпеки будь-якої країни, а з іншого – як інтегровану складову будь-якої іншої безпеки – військової, економічної, політичної тощо. Найповнішим, на нашу думку, є розгляд інформаційної безпеки як рівня захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства й держави, за якого зводиться до мінімуму завдання збитків через неповноту, невчасність і недостовірність інформації, негативний інформаційний вплив, негативні наслідки функціонування інформаційних технологій, а також через несанкціоноване поширення інформації.

Тому вирішення питань координації міжнародних зусиль та розробка стратегії інформаційної безпеки держави потребує комплексного з використанням засобів та методів сучасної інформології, психології, політології, соціології, правознавства тощо.

Зараз Україна є об'єктом агресивного інформаційного тиску, інформаційно-психологічних впливів та операцій. Крім того, через російські пропагандистські інформаційно-психологічні кампанії, акції, медіазаходи відбувається потужний інформаційний тиск не лише на суспільну свідомість громадян України, а й на світову громадськість, на всі види міжнародної діяльності.

СЕКЦІЯ І
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ. ІНФОРМАЦІЙНА СПРАВА

Сучасні технології негативних інформаційно-психологічних впливів стають загрозою на усіх рівнях державної влади та громадянського суспільства. Тому заходами протидії масштабним негативним інформаційно-психологічним впливам, операціям та війнам з боку владних органів України має бути формування стратегії інформаційної безпеки. Пріоритетними завданнями, на нашу думку, повинні бути такі:

- широка інтеграція України до світового простору в усіх галузях міжнародної співпраці;
- консолідація з міжнародними інформаційними та інформаційно-телекомунікаційними структурами;
- створення власної стратегії розвитку та захисту національного інформаційного простору;
- розширення програм, курсів з медіаосвіти для формування медіаграмотності населення;
- правове забезпечення функціонування системи інформаційної безпеки, узгодження національних та міжнародних стандартів в регулюванні інформаційної політики держав;
- підвищення якості та привабливості вітчизняної інформаційної продукції та інформаційних послуг;
- активна взаємодія органів державної влади та інститутів громадянського суспільства під час формування, реалізації та коригування державної політики в інформаційній сфері.

Отже, в умовах сучасної інформаційної війни національний інформаційний простір України є недостатньо захищеним від зовнішніх негативних пропагандистських інформаційно-психологічних загроз. Тому захист інформаційного суверенітету, формування ефективної системи інформаційної безпеки України, розроблення дієвих тактик протидії медіаагресії повинні стати стратегічними завданнями як на рівні органів державної влади, так і на рівні недержавних соціальних структур нашого суспільства.